

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Skrzekut SSO Ewa Adamczyk (sprawozdawca) SSO Tomasz Białka
Protokolant	insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014r.

na rozprawie

sprawy ze skargi Gminy B.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 15 listopada 2004r., sygn. akt I Ns 413/04

w sprawie z wniosku Gminy B.

przy uczestnictwie A. G., S. D. i A. D.

o zasiedzenie nieruchomości

na skutek apelacji uczestników S. D. i A. D.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt I Ns 434/12

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w pkt IV w ten sposób, że wydatkami wyłożonymi tymczasowo ze środków Skarbu Państwa obciążyć wnioskodawcę Gminę B. w całości, których szczegółowe wyliczenie pozostawić referendarzowi sądowemu Sądowi Rejonowego w Zakopanem;***
- w pozostałej części apelację oddalić;***
- orzec, że wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.***

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem przy uwzględnieniu postanowień o sprostowaniu z dnia 29.10.2013r. i z dnia 12.12.2013r. Sąd Rejonowy w Zakopanem wznowił postępowanie (pkt I), zmienił postanowienie z dnia 15.11.2004 r., w ten sposób, że: uwidocznili zgodnie z projektem podziału nieruchomości sporządzonym przez geodetę A. P.nr upr. (...) z dnia 5.08.2013 r, wariant II, że dz. ewid. nr (...), położona w G. gmina B. dzieli się na dz. ewid. nr (...), (...)(pkt II A), stwierdził, że Gmina B. nabyła z dniem 1.01.1998 r. całość prawa własności dz. ewid. nr (...) o pow. 0,0007 ha oraz dz. ewid. (...) zapisanej w Kw (...) położonych w G. gmina B. (pkt II B) , przyznał biegłemu A. P.wynagrodzenie w kwocie 3 162,32 zł (pkt III), zasądził na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Zakopanem od Gminy B. kwotę 3 986,90 zł, od A. D. kwotę 2 570,99 zł (pkt IV).

Sąd Rejonowy ustalił, że Gmina B. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 15.11.2004 r. w sprawie o sygn. I Ns 413/04 i uwidocznienie, że zgodnie z nowym opracowaniem, sporządzonym przez biegłego geodetę, nieruchomość położona w G., stanowiąca zbiornik przeciwpożarowy wraz z otoczeniem, zostanie oznaczona geodezyjnie jako działka ewidencyjna o ściśle oznaczonej powierzchni oraz stwierdzenie, że z dniem 1.01.1998 r. Gmina B. nabyła przez zasiedzenie tak oznaczoną nieruchomość.

W uzasadnieniu Gmina B. wskazała, że projekt podziału nieruchomości do celów sądowych sporządzony przez mgr inż. J. P., przyjęty do zasobu geodezyjnego, który był podstawą do złożenia przez Gminę wniosku o zasiedzenie nieruchomości obejmującej zbiornik przeciwpożarowy nie odpowiada rzeczywistości usytuowaniu działek objętych zasiedzeniem. Wszczęte postępowanie administracyjne nie doprowadziło do aktualizacji operatu ewidencji gruntów, gdyż (...) Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego stwierdził nieważność decyzji Starosty (...) z dnia 12.04.2010 r. wskazując, że podstawą zmiany w ewidencji gruntów może być jedynie orzeczenie sądowe.

Uczestnicy A. D., S. D. i A. G. uznali wniosek i oświadczyli, że pomiędzy nimi a Gminą nie ma sporu co do przebiegu granic zbiornika przeciwpożarowego. Podczas oględzin przedmiotu wniosku w dniu 22.03.2013 r. uczestniczka A. D. wskazała jako granicę własności wnioskodawcy linię obetonowaną zbiornika. Następnie uczestniczka imieniem swoim oraz A. G. oświadczyła, że uznaje wariant III opinii biegłego A. P..

Postanowieniem z dnia 15.11.2004 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 413/04 Sąd Rejonowy w Zakopanem uwidocznili, że zgodnie z projektem podziału sporządzonym przez geodetę J. P.z dnia 5.09. 2004 r. zam. nr (...)położona w G. działka ewid. nr (...)o pow. 0,0159 ha objęta Kw nr (...) dzieli się na działki ewid. nr (...)o pow. 0,0046 ha i nr(...) o pow. 0,0113 ha i stwierdził, że Gmina B. nabyła z dniem 1 stycznia 1998 r. z mocy prawa przez zasiedzenie własność działki ewid. nr (...).

Pismem z dnia 15 grudnia 2008 r. skierowanym do Wójta Gminy B. uczestniczka A. D. zakwestionowała operat geodezyjny sporządzony przez geodetę J. P.w dniu 5 września 2004 r. zam. nr (...)do sprawy I Ns 413/04. Uczestniczka zarzuciła błędne wykazanie powierzchni nieruchomości stanowiącej jej własność, tj. działki ewid. nr (...).

Porównanie wyrysów z mapy ewidencyjnej z dnia 15.11.2009r. z projektem podziału sporządzonym przez geodetę J. P.z dnia 5.09.2004 r. zam. nr (...)wykazało, że teren pod zbiornik przeciwpożarowy winien składać się z działki (...) i działki (...), ale o zmienionej konfiguracji i powierzchni. Z uwagi na powyższe Wójt Gminy B. wystąpił o podjęcie stosownych działań mających na celu doprowadzenie do zgodności mapy ewidencji gruntów do Starosty (...). Geodeta J. P.sporządziła mapę sprostowawczą do projektu podziału działki ewid. nr (...), zgodnie z którą działka ewid. nr (...) zmienia powierzchnię na 0,0030 ha, a działka ewid. nr (...)zmienia powierzchnię na 0,0129 ha. Po zamianach tych obszar zajęty pod zbiornik przeciwpożarowy tworzą działki ewid. nr (...) o pow. 0,0035 ha i działka ewid. nr (...) o pow. 0,0030 ha.

Decyzją z dnia 12.04.2010 r. Starosta (...) orzekł o aktualizacji operatu ewidencji gruntów i budynków odnośnie zmiany powierzchni działki ewid. nr (...) z 0,0046 ha na 0,0030 ha bez zmiany konfiguracji i oznaczenia w/w działki.

Decyzja ta została zaskarżona przez uczestniczkę A. D. do (...) Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego, który w dniu 16.05 2011 r. stwierdził jej nieważność wskazując, iż skoro powstanie działki ewid. nr (...) stanowi rezultat zasiedzenia, to orzeczenie sądowe stanowić może jedyną podstawę do wprowadzenia odpowiedniej zmiany w operacie ewidencyjnym.

W związku z powyższym Starosta (...) decyzją z dnia 3 lutego 2012 r. orzekł o odmowie aktualizacji operatu w przedmiocie działki ewid. nr (...). Decyzja ta została utrzymana w mocy przez (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego decyzją ostateczną z dnia 4 kwietnia 2012 r. Organ ten stwierdził w uzasadnieniu, że popełniony przez wykonawcę prac geodezyjnych błąd nie może być sprostowany w trybie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy, ale winien być sprostowany w tym samym trybie w ramach wykonania korekty podziału nieruchomości oznaczonej jako działka ewid. nr (...) (cała) i dzielona(...), z której (...) i (...)stanowią teren zajęty pod zbiornik przeciwpożarowy.

Będąca przedmiotem postępowania nieruchomość stanowi zbiornik przeciwpożarowy, dół obetonowany, wypełniony wodą, który od strony południowej, zachodniej i północnej ogrodzony jest płotem, zaś od strony wschodniej styka się ze ścianą budynku.

Uprzednim właścicielem gruntu na którym posadowiony jest przedmiotowy zbiornik był S. R.. Za jego zgodą w II połowie lat 60-tych, w ramach czynu społecznego, przy udziale straży pożarnej oraz ówczesnych (...) wybudowano zbiornik przeciwpożarowy. Zbiornik ten jest wykorzystywany przez straż pożarną jako punkt czerpania wody przy akcjach gaśniczych. Samoistne posiadanie przedmiotowego zbiornika znajdowało się cały czas w rękach władz gminnych.

Dokonując ponownego podziału nieruchomości składającej się z działki ewid. nr (...) biegły A. P. dokonał korekty powierzchni tej działki z 0,0159 ha na 0,0174 ha. W opinii z dnia 22 maja 2013 r. przedstawione zostały dwa warianty podziału przedmiotowej działki. W wariantcie I działka ewid. nr(...) dzieli się na działki o tymczasowym oznaczeniu (...) o pow. 0,0030 ha i (...) o pow. 0,0144 ha

a linia podziałowa oznaczona kolorem czerwonym i numerami (...), (...) pokrywa się z linią podziałową z operatu geodety J. P.. Wariant I jest zgodny

z opracowaniem geodety J. P.z uwzględnieniem prawidłowego wrysowania o opisanie działki ewid. nr (...).

W wariantcie nr II działka ewid. nr (...) dzieli się na działki o tymczasowym oznaczeniu (...) o pow. 0,0007 ha i (...) o pow.0,0174 ha, a linia podziałowa oznaczona kolorem czerwonym i numerami (...), (...)przebiega po linii płotu, który otacza zbiornik wodny od strony południowej.

W opinii uzupełniającej z dnia 5 sierpnia 2013 r. biegły A. P. dokonał podziału działki ewid. nr (...) korygując jej powierzchnię z 0,0046 ha na 0,0030 ha. Wariant ten oznaczony został jako II, w którym działka ta dzieli się na działki ewid. nr (...)o pow. 0,0023 ha i (...)o pow. 0,0007 ha. Linia podziałowa przebiega po linii płotu, który otacza zbiornik od strony południowej. Wariant ten uwzględnia ustalenia uczestników podczas oględzin w dniu 22 marca 2013 r.

W opinii z dnia 23 września 2013 r. biegły A. P. przedstawił wariant III, w którym działka ewid. nr (...) dzieli się na działki ewid. nr (...)o pow. 0,0024 ha i (...)o pow. 0,0006 ha, a ponadto działka ewid. nr (...) dzieli się na działki ewid. nr (...)o pow. 0,0006 ha i (...)o pow.0,0029 ha. Linia podziałowa przebiega po linii płotu, który otacza zbiornik wodny od strony południowej oraz wschodniej.

Odnosząc się do opinii biegłego mgr inż. A. P. Sąd uznał je za logiczne i rzetelne. Opinie biegłego, za wyjątkiem wariantu III, spotkały się

z zarzutami uczestniczki A. D.. Uczestniczka twierdziła w nich, że warianty te obejmują większy teren, aniżeli ten, który stanowi zbiornik będący

w posiadaniu wnioskodawcy. W odpowiedzi na zarzuty biegły wskazał, iż projekt

I obejmował podział działki ewid. nr (...) w wersji pierwotnej, natomiast odnośnie wersji II twierdzenia uczestniczki, jakoby granica nie przebiegała po zewnętrznej krawędzi zbiornika są nieprawdziwe. Biegły wskazał, że przedstawiony projekt zgadza się z ustaleniami podczas oględzin przedmiotu wniosku z udziałem stron,

a mianowicie linia podziałowa poprowadzona została po granicy zbiornika od strony południowej. Aby przeprowadzić linię podziałową dodatkowo po wschodniej granicy konieczne jest sporządzenie podziału działki ewid. nr (...).

Oceniając złożoną skargę Sąd wskazał, że znajduje ona oparcie w ustawowej przesłance wznowienia postępowania określonej w art. 403 § 2 kpc. W sprawie bezspornym było, że prawomocne postanowienie tut. Sądu z dnia 15.11.2004 r. w sprawie o sygn. I Ns 413/04 oparte zostało na błędnym dokumencie geodezyjnym w postaci projektu podziału działki ewid. nr (...). Błąd ten nie mógł zostać usunięty w trybie administracyjnym, na co wskazuje przede wszystkim ostateczna decyzja administracyjna (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego

i Kartograficznego z dnia 4.04.2012 r. Tym samym zaistniała podstawa do wznowienia postępowania w sprawie I Ns 413/04. Z przedstawionych przez skarżącego okoliczności, których uczestnicy nie kwestionowali, wynika, że zachowany został termin do wniesienia skargi określony w art. 407 § 1 kpc i dlatego Sąd orzekł, jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Dokonując zmiany postanowienia z dnia 15.11.2004 r. w sprawie

o sygn. I Ns 413/04 Sąd oparł się na wariacie II opinii biegłego geodety A. P. z dnia 5.08.2013 r., o który wnioskował skarżący. Sąd dokonując wyboru tej wersji podziału miał na uwadze zgodne oświadczenia stron złożone podczas oględzin przedmiotu wniosku w obecności Sądu oraz biegłego. Oświadczenie uczestniczki A. D. w tym zakresie pokrywało się z jej oświadczeniem złożonym podczas pierwszej rozprawy, iż pomiędzy nią a Gminą nie ma sporu co do przebiegu granic. Podkreślenia wymaga, iż uczestniczka nie potrafiła wyjaśnić powodu zmiany swojego stanowiska. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż przedmiot wniosku poza samym zbiornikiem obejmuje również niewielki teren wokół niego, niezbędny do prawidłowego korzystania z niego. Data końcowa biegu zasiedzenia uwzględnia treść żądania skarżącego.

Powyższe postanowienie zaskarżyli uczestnicy A. D. i S. D. apelacją, w której wnieśli o odrzucenie skargi o wznowienie postępowania, uchylenie pkt II i IV, zasądzenie od Gminy B. na rzecz skarżących kosztów postępowania apelacyjnego.

Apelujący zarzucili naruszenie przepisów:

- art. 403 § 2 kpc poprzez przyjęcie, że zachodzi podstawa do wznowienia postępowania,
- art. 407 § 1 kpc poprzez przyjęcie, że Gmina B., składając w dniu 31.05.2012r. skargę o wznowienie postępowania zachowała trzymiesięczny termin liczony od dnia, w którym dowiedziała się o podstawie wznowienia,
- art. 410 § 2 kpc poprzez nieodrzućenie skargi jako wniesionej z uchybieniem terminu ,
- art. 316 § 1 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc poprzez uznanie za wiarygodną opinii biegłego A. P. – wersja I i II z dnia 22.05.2013r. i pominięcie wersji III oraz przez uznanie, że Gmina B. w okresie prowadzącym do zasiedzenia była samoistną posiadaczką gruntu, który w opinii biegłego A. P. – wersja I oznaczony jest jako działka ewid. (...)i (...),
- art. 328 § 2 kpc przez brak wyjaśnienia podstawy prawnej,
- art. 172 kc przez przyjęcie, że Gmina B. w odniesieniu do działek (...) spełniła przesłanki do stwierdzenia zasiedzenia na dzień 1.01.1998r.,
- art. 520 § 3 kpc przez zasądzenie od A. D. na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2 570,99 zł tytułem zwrotu kosztów wydania opinii przez biegłego A. P. dla projektu podziału według wersji III.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestników jest uzasadniona częściowo, o ile zarzuca naruszenie art. 520 § 3 kpc przez zasądzenie od uczestniczki A. D. na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2 570,99 zł.

Sąd I instancji, obciążając uczestniczkę kwotą 2 570,99 zł powołał się na treść art. 520 kpc bliżej nie uzasadniając swojego orzeczenia w tym zakresie. Z akt sprawy wynika, że powyższa kwota stanowi wynagrodzenie biegłego netto z tytułu sporządzenia opinii geodezyjnej obejmującej projekt podziału nieruchomości w wariantach II i w wariantach III (k. 129 – 132). Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęte zostało na skutek skargi o wznowienie postępowania złożonej przez Gminę B.. Wykazanie okoliczności podnoszonych w skardze mogło nastąpić wyłącznie poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Koszty związane z dowodami mającymi na celu wykazanie zasadności skargi powinny zatem obciążać skarżącą Gminę B., stosownie do treści art. 520 § 1 kc. Zauważyć nadto należy, że konieczność złożenia skargi o wznowienie postępowania wynika z faktu, że w postępowaniu z wniosku Gminy B. o zasiedzenie w sprawie I Ns 413/04 był sporządzony projekt podziału nieruchomości przez geodetę uprawnionego na zlecenie wnioskodawcy, który został dołączony do wniosku o zasiedzenie i nie został sprawdzony pod względem jego poprawności merytorycznej przez wnioskodawcę, mimo posiadania dostępu do dokumentów związanych z ewidencją gruntów. Koszt wydania opinii obejmował ponadto wariant II, który był już przedstawiony w poprzedniej opinii biegłego z dnia 5.08.2013 r. W tych okolicznościach, wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu nie powinny w ocenie Sądu Okręgowego obciążać uczestniczki. Nie zmienia tej oceny okoliczność, że uczestniczka zmieniła zdanie przedstawiając swoje stanowisko w sposób uwidoczniiony w projekcie podziału nieruchomości wg wariantu III. Ocena zasadności jej stanowiska nie musiała bowiem prowadzić do konieczności sporządzenia przez biegłego takiego projektu podziału, tym bardziej, że Sąd nie podzielił jej stanowiska.

Z tych zatem względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w pkt IV w ten sposób, że wydatkami wyłożonymi tymczasowo ze środków Skarbu Państwa obciążył wnioskodawcę w całości, a szczegółowe ich wyliczenie pozostawił Referendarzowi Sąd Rejonowego w Zakopanem stosownie do art. 108 § 1 kpc.

W pozostałej części apelacja uczestników jest niezasadna.

Ponoszone w apelacji zarzuty okazały się nieskuteczne.

Postanowienie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne.

Brak podstaw do skutecznego zarzutu naruszenia art. 407 § 1 kpc i art. 410 § 1 kpc, przez nieodrzućenie skargi o wznowienie postępowania złożonej przez wnioskodawcę. Skargę zgodnie z art. 407 § 1 kpc wnosi się w terminie 3 miesięcznym, który liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. W niniejszej sprawie, wnioskodawca tak zresztą jak i uczestnicy, zauważyli już w końcu roku 2008 nieprawidłowość w sporządzonym przez geodetę J. P. w operacie geodezyjnym. Uczestniczka A. D. jak również Gmina B., w pierwszej kolejności starali się doprowadzić do zgodności stanu prawnego ze stanem faktycznym i uwidocznionym w ewidencji na drodze postępowania administracyjnego. Uczestnicy w piśmie z dnia 19.08.2009r. skierowanym do Wójta Gminy B. wskazywali na istniejące nieprawidłowości i wnioskowali, aby Wójt podjął działania zmierzające do usunięcia skutków omyłki spowodowanej wadliwą mapą wymienioną w postanowieniu Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 15.11.2004r. w sprawie I Ns 413/04. Takie działania zostały podjęte i Starosta (...) z decyzji z dnia 12.04.2010r. orzekł o aktualizacji operatu ewidencji gruntów i budynków. Jednak (...) Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego stwierdził nieważność tej decyzji wskazując że podstawą zmiany w ewidencji gruntu może być jedynie orzeczenie sądowe, a Starosta (...) decyzją z dnia 3.02.2012r. orzekł o odmowie aktualizacji operatu w przedmiocie działki ewid. nr (...). Decyzja ta została utrzymana w mocy, decyzję ostateczną (...) Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego z dnia 4.04.2012r. Skarga o wznowienie postępowania złożona została 31.05.2012r. Podzielić w tej sytuacji należało, stanowisko Sądu Rejonowego, iż skarga złożona została w terminie określonym w art. 407 § 1 kpc.

Zarzuty uczestników, iż termin ten należy liczyć od chwili ujawnienia błędu nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na przytoczone wyżej okoliczności, z których wynika, że również uczestnicy byli przekonani, że odpowiednie korekty w ewidencji nastąpią na drodze postępowania administracyjnego. Odrzucenie skargi w tej sytuacji byłoby także sprzeczne z interesem samych uczestników, którzy także domagali się doprowadzenia wyników zasiedzenia do stanu zgodnego ze stanem ewidencji.

Nieskuteczne są dalsze zarzuty apelujących, w których powołują się oni na naruszenie przepisu art. 316 § 1 kpc w zw. art. 233 § 1 kpc, poprzez uznanie za wiarygodne opinii sporządzonej przez biegłego A. P. w wersji I i II, a pominięcie wersji III oraz uznanie, że w określonym do prowadzenia zasiedzenia Gmina była w samoistnym posiadaniu gruntu oznaczonego w opinii biegłego jako wersja I. Opinia biegłego A. P. nie podlegała ocenie w ramach art. 233 § 1 kpc jako wiarygodna bądź też niewiarygodna. Biegły geodeta miał przedstawić na projekcie podziału nieruchomości stan wynikający ze stwierdzonego w sprawie I Ns 413/04 zasiedzenia nieruchomości oraz granice nieruchomości wnioskodawcy objęte zasiedzeniem, które wskazywały zgodnie strony w obecności biegłego w trakcie oględzin nieruchomości w dniu 22.03.2013r. Przedstawiona przez biegłego na projekcie podziału nieruchomości wersja I (k. 81), uwidacznia linią czerwoną ciągłą oznaczoną (...) i (...) granicę, która pokrywa się z linią podziału z operatu inż. J. P. nr (...). (...), a więc tego który był podstawą wydanego postanowienia w sprawie I Ns 413/04. Uwidocznienie na mapie podziału tego stanu rzeczy, nie było okolicznością, która wynikałaby ze stanowisk stron a była jedynie odwzorowaniem treści postanowienia o zasiedzeniu. Projekt podziału nieruchomości wg wariantu II był natomiast wynikiem oceny uczestniczki A. D., która w ten sposób przyznała fakt posiadania wnioskodawcy w takich graniach prowadzących do zasiedzenia na co wnioskodawca wyraził zgodę rezygnując w ten sposób z części terenu, który był objęty stwierdzonym zasiedzeniem w sprawie I Ns 413/04. Zmiana stanowiska uczestników wyrażona w piśmie z dnia 27.06.2013r., nie została wytłumaczona przez uczestniczkę na rozprawie w dniu 3.10.2013r. Nie wyjaśnia także powodów tej zmiany w sposób skuteczny, treść pisma z dnia 27.06.2013r. Skutki nabycia własności w trybie zasiedzenia następują na skutek zaistnienia przesłanek określonych w art. 172 kc. Nie są natomiast wynikiem swobodnego kształtowania przez strony postępowania w drodze składania ugodowych propozycji. Bezskutecznie w tej sytuacji wywodzili uczestnicy w piśmie z dnia 27.06.2013r., że zachodzi konieczność wydzielenia takiej działki, która obejmuje obszar zbiornika w graniach ogrodzenia (ponad to co Gmina B. już zasiedziała, a więc działkę ewid nr (...)), a który na kopii mapy – wariant II przedstawiono kolorem żółtym i która ma przypaść na rzecz Gminy B.. Jak wykazano wcześniej, grunt objęty zasiedzeniem uwidoczniiony na projekcie podziału w sprawie I Ns 413/04 jest tożsamy z gruntem uwidocznionym na projekcie podziału nieruchomości w wariacie I, gdzie granica podziału oznaczona została linią czerwoną i punktami (...). W niniejszej sprawie, Sąd I instancji po wznowieniu postępowania stwierdził zasiedzenie nieruchomości w graniach obejmujących działki ewid. nr (...) oraz (...) tj. w mniejszym zakresie niż obejmowało to postanowienie o zasiedzenie nieruchomości w sprawie I Ns 413/04.

Brak również podstaw do zarzucania naruszenia art. 172 kc, przez przyjęcie, że Gmina spełniła przesłanki do stwierdzenia zasiedzenia na dzień 1.01.1998r. W sprawie I Ns 413/04 okoliczności posiadania przedmiotu sporu przez Gminę były potwierdzone ze zeznaniami świadków, w tym obecnej uczestniczki A. D., a ówczesna właścicielka nieruchomości uznała żądanie wniosku. W niniejszej sprawie, uczestnicy także przyznawali posiadanie Gminy wskazywali jedynie granicę tego posiadania. W sytuacji braku jakiegokolwiek dowodu, który by prowadził do powstania wątpliwości, co do posiadania i jego zakresu przez wnioskodawcę zaskarżone postanowienie jako odpowiadające prawu należało uznać za uzasadnione.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 2 postanowienia na zasadzie art. 385 kpc. Orzeczenie o kosztach postępowania wydane zostało na podstawie art. 520 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc i art. 13 § 2 kpc.

(...)

(...)